

2.5. Konsekwencje zespołu Williamsa

Większość osób z zespołem Williamsa przejawia opóźnienia w rozwoju wielu sfer ważnych dla prawidłowego funkcjonowania. Wolniej rozwijające się aspekty są zauważalne już od wczesnego dzieciństwa. Dużym problemem, mającym daleko idące konsekwencje, są trudności związane z karmieniem - ssaniem, przełykaniem oraz przeżuwaniami. Nakładają się na nie także problemy z metabolizmem, zwłaszcza z przyswajaniem wapnia. Następnie ujawniają się trudności z opanowaniem umiejętności samodzielnego siadania, stania i chodzenia. Na kolejnym etapie rozwoju, jakim jest nabywanie mowy i języka, dzieci z zespołem Williamsa również odbiegają od poziomu reprezentowanego przez rówieśników. W wieku szkolnym borykają się z zadaniami objętymi programem nauczania w szkole. Wiele czasu, regularnych ćwiczeń oraz cierpliwości wymaga nauka czytania i pisania.

Jedną z poważniejszych implikacji występowania zespołu Williamsa jest inteligencja niższa niż przeciętna. Większość dzieci z zespołem Williamsa przejawia upośledzenie umysłowe w stopniu znacznym lub umiarkowanym. Znajduje to wyraz w niemal wszystkich aspektach życia szkolnego i codziennego.

Osobną grupę problemów stanowią trudne zachowania. Rodzice dzieci z zespołem Williamsa często skarżą się na liczne problemy behawioralne i wychowawcze, którym muszą podołać. Do najczęściej wymienianych należą: zachowania agresywne, zbyt impulsywne, brak jakichkolwiek zahamowań w kontaktach międzyludzkich, lęki i fobie oraz niska tolerancja na frustrację i stres.